

nieuwsbrief

STERKLINIEK
dierenartsen

HEYTHUYSEN

Dierenkliniek Heythuysen

Dierenarts J.G. Neuteboom en A. Maes
Kloosterstraat 42, 6093 CX Heythuysen
Telefoon: 0475 - 496262
www.dierenkliniekheythuysen.nl
info@dierenkliniekheythuysen.nl

Openingstijden

ma t/m vr 9.00 -12.15 uur en 13.15-18.15 uur
behandeling alleen op afspraak.

In deze uitgave o.a.: ■ Vergiftigingen bij onze huisdieren ■ Antibioticumgebruik is aan het veranderen! ■ Schøldpåd

Antibioticum gebruik

Antibiotica zijn een belangrijk instrument van (dieren)artsen om ziekten te bestrijden. Letterlijk betekent antibioticum: tegen (anti) het leven (bios). Van oorsprong zijn het stoffen die door micro-organismen worden uitgescheiden om concurrerende bacteriën te belemmeren in hun groei. Nadat in de jaren veertig de betekenis van penicilline (het eerste antibioticum) bij de bestrijding van infecties bij mensen was ontdekt, is het aantal antibiotica enorm uitgebreid. Nieuwe typen zijn ontwikkeld met een sterkere of langere werking, een breder of juist smaller werkingsspectrum (smaller: zodat alleen ongewenste bacteriën gedood worden), of een specifiekere toepassing (waarbij ze vooral in bepaalde organen terechtkomen).

De afgelopen jaren zijn er toenemende zorgen ontstaan over de inzetbaarheid van – inmiddels onmisbaar geachte – antibiotica. Enerzijds zijn er namelijk – vanwege de enorme ontwikkelingskosten – vrijwel geen nieuwe antibiotica meer ontwikkeld; anderzijds is er in toenemende mate sprake van resistentie: dat wil zeggen dat bacteriën ongevoelig worden voor toegediende antibiotica. De gevolgen

van deze resistentie kunnen enorm zijn: relatief onschuldige infecties kunnen dan een levensbedreigend probleem blijken. Anderzijds lijken resistente bacteriën ook overgedragen te kunnen worden van mens naar dier en andersom – alhoewel de mate waarin en de manier waarop dat gebeurt en de betekenis van deze overdracht, onderwerp is van heftige discussies tussen wetenschappers.

Vast staat dat beperking van gebruik van antibiotica bij mens en dier belangrijk is om resistentie-toename te beperken. In de afgelopen 3 jaar is het gebruik van antibiotica in de intensieve veehouderij met ruim 50% (!!) verminderd. Het gebruik van antibiotica bij gezelschapsdieren stelt in aantal kilogrammen antibiotica weliswaar niet zoveel voor, maar mede gezien het intensieve contact tussen mens en gezelschapsdier moeten we met het voorschrijven van antibiotica bij gezelschapsdieren uiterst zorgvuldig omgaan. Zoals te lezen was in onze 1^e nieuwsbrief van 2011 is in elk geval een goed onderzoek van het zieke dier een eerste vereiste. Eind 2013 verschijnt een nieuw 'formularium' voor gezelschapsdieren: richtlijnen welke antibiotica

bij een bepaalde aandoeningen 1^e, 2^e of 3^e keus zijn. Een 3e keus middel mag in principe alleen worden voorgeschreven na het uitvoeren van een bacteriekweek met bijbehorende gevoeligheidstest, die aangeeft dat het 1^e en 2^e keus middel niet geschikt zijn. Soms werden 3^e keus middelen bij gezelschapsdieren gebruikt omdat ze makkelijker waren in de toediening (1x daags in plaats van 2x daags, erg smakelijke tablet, of een langdurig werkzame injectie); het is jammer maar hopelijk ook voor u begrijpelijk dat dit argument om deze middelen voor te mogen schrijven helaas vervallen is.

Nieuw gezicht

Na een dienstverband van 23 jaar is onze assistente Mia Hoelgens op 1 november met pensioen gegaan. Rianne Kempen – met al enige jaren ervaring – is inmiddels gestart als haar opvolgster.

WINTER

Het is maar weer afwachten wat voor winter we krijgen. Twee jaar geleden voor de halve tuin dood toen we een strenge vorst kregen na een warme periode. Afgelopen jaar was er bijna sprake van een Elfstedentocht.

Voor onze (huis)dieren is de winter allemaal wat minder. In de natuur zaait langdurige vorst dood en verderf onder de vogels. Ook grotere dieren zouden bij sneeuwval veel moeilijker aan voedsel komen, laten we hopen dat de dieren dit jaar in de Oostvaarderplassen minder te lijden hebben. Katten blijven wijselijk binnen bij de verwarming maar onze honden moeten naar buiten. Hierbij dan ook wat tips voor de winter.

Op "blote voeten" trotseert de hond koude, ijs en pekkel. Veel van de mogelijke gevolgen zullen u bekend voorkomen: geïrriteerde tussenteenhuid door pekkel, verwondingen door scherp ijs, afgescheurde nagels door harde grond en spierblessures door uitglijden. Goed afspoelen en drogen van voetjes na uitlaten beperkt de schade van bijtend pekkel, het vooraf insmeren van de voeten met vaseline of speciale 'winterzalf' als gebruikt bij sledehonden voorkomt dikwijls ook narigheid. Het goed kort houden van nagels beperkt de kans op afscheuren. Voor honden met verwondingen aan de voeten bestaan er speciale hondenschoentjes, veel dierenartsen maken hiervan gebruik bij de behandeling.

Het eten van ijs en / of sneeuw of het drinken van veel ijskoud water kan zeer vervelende gevolgen hebben. Diarree of in het ergste geval een maagkanteling kan het gevolg zijn.

Koude kan de meeste honden, zeker als ze in beweging zijn, niet zo deren. Toch moet men wel rekening houden met honden met erg korte vachten, bij extreme koude is een 'jasje' voor kleine hondjes met weinig haar geen overbodige luxe. Honden in de kennel moeten natuurlijk meer gevoerd krijgen. Artrosepatiënten verdienen extra aandacht: beperk de blootstelling aan koude en nattigheid en eventueel, na overleg met uw dierenarts, de medicatie verhogen.

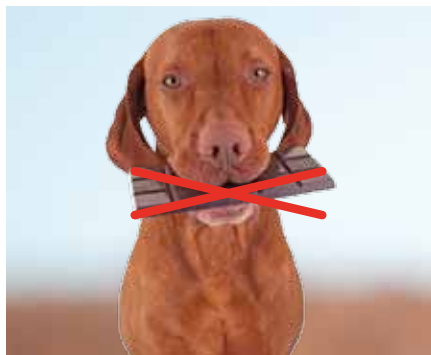
Maar bovenal is sneeuw geweldig om samen met je hond van te genieten!

Vergiftigingen bij onze huisdieren Deel 1

Helaas zien wij in de Sterklinieken zeer regelmatig vergiftigingen bij huisdieren door huis-, tuin- en keukenmiddelen. Ook etenswaren, die voor de mens volkomen onschuldig zijn, kunnen voor uw huisdier gezondheidsrisico's opleveren. Dit is een goede reden om de meest voorkomende vergiftigingen voor u op een rij te zetten.

Etenswaren

Chocola is giftig voor honden, katten, papegaaien en fretten. Het bevat de stof theobromine, welke voor de mens niet schadelijk is, maar voor uw huisdier wel. Het is belangrijk om een inschatting te maken van de hoeveelheid cacao die het dier heeft binnengekregen. Dit verschilt bij witte, melk en pure chocolade. De verschijnselen kunnen na inname tussen 1-24 uur optreden en bij verpakte chocolade kunnen de symptomen zelfs nog langer op zich laten wachten. De klachten kunnen gevarieerd zijn van een pijnlijke buik tot epilepsie en coma, opvallend zijn hartkloppingen. Er bestaat geen tegengif maar wel een behandeling tegen theobromine, dus voorkomen is in dit geval het allerbeste. Let op: ook de cacaodoppen, voor gebruik in de tuin, bevatten theobromine en zijn dus gevaarlijk bij inname voor uw huisdier.

Rozijnen en druiven

Voor honden kan het eten van rozijnen en druiven schadelijk zijn. Er bestaat een individuele gevoeligheid per hond, dat betekent dat de ene hond geen problemen heeft maar de andere hond wel gezondheidsproblemen zal ondervinden. Rozijnen zijn schadelijker dan druiven, respectievelijk 3 gram per lichaamsgewicht en 20 gram per lichaamsgewicht zijn potentieel giftig. De hond ontwikkelt acuut nierfalen en wordt sloom, eet niet meer en maakt een zeer zieke indruk. Zeer snel ingrijpen is dan gewenst.

Planten

Kerstplanten: de kerstroos en de hulst kunnen maag-darmklachten en soms ook hartritme-stoornissen veroorzaken.

Lelies: deze bloem en speciaal de tijgerlelie is zeer giftig voor de kat. De inname van een enkel blaadje kan al nierfalen veroorzaken. Daarnaast is het stuifmeel van de lelie erg plakkerig en kan dit aan de vacht van de kat blijven zitten. Wanneer deze zich wast kan de kat zodoende leliemateriaal binnenkrijgen. Raadpleeg onmiddellijk uw dierenarts als uw kat mogelijk lelie heeft binnengekregen.

Verschillende soorten *binnen- en buitenplanten en paddenstoelen*: hiervan is een lijst beschikbaar op de website www.licg.nl.

Bollen: de bollen van de narcis, de krokus, de tulp en de amaryllis zijn giftig voor de hond en de kat.

Verdelgers

Slakkengif, mierenlokdozen en ratten- en muizengif
Na inname van slakkengif krijgt het dier zenuwverschijnselen zoals een dronkemansgang, ook extreme sloomheid en soms een fors verhoogde temperatuur worden gezien. Mierenlokdozen bevatten een zoete inhoud en zijn daarom aantrekkelijk voor de hond. Ze bevatten slechts een laag gehalte aan giftige stoffen zodat deze voornamelijk voor kleine honden schadelijk zijn. Speekselvloed en beven kunnen optreden. Ratten- en muizengif bevat stoffen, welke de bloedstolling onwerkzaam maken en daardoor kunnen inwendige bloedingen ontstaan. Raadpleeg in alle gevallen zo snel mogelijk uw dierenarts.

Wat moet u doen als u uw huisdier van een vergiftiging verdenkt?

Uiteraard is het verstandig om zo snel mogelijk contact op te nemen met uw dierenarts, dan kan hij/zij beslissen wat het verstandigst is om te doen.

Wanneer u naar de praktijk komt neemt u dan, zover dat mogelijk is, de verdachte plant of de verpakking mee. Wanneer de dierenarts precies weet om welke stof het gaat, dan kan hij/zij daar direct de therapie op aanpassen. Dit kan levensreddend zijn!

Afhankelijk van de vergiftiging is het noodzakelijk dat het huisdier braakt. Hiervoor heeft de dierenarts een speciaal injectiemiddel, welke direct werkt. Geeft u in ieder geval nooit zout, want dit kan tot een zoutvergiftiging lijden, welke een doodsoorzaak op zich kan zijn. Daarnaast geeft verslikken in zout een levensbedreigende situatie (longoedeem).

Mijn kat heeft chronische nierziekte en nu?

Katten kunnen net als mensen chronische nierziekte (CNZ) hebben. Ongeveer 35% van de katten ouder dan 10 jaar lijdt aan deze aandoening, wat CNZ één van de meest voorkomende aandoeningen onder oudere katten maakt. Van alle katten in Nederland heeft ongeveer 10% CNZ (naar schatting 300.000 katten).

Wat is chronische nierziekte?

Net als de nieren van mensen, werken de nieren van de kat als een filter. Ze verwijderen afvalproducten uit het bloed en maken urine. Wanneer de nieren niet goed functioneren, vergiftigt het lichaam zichzelf. Bij CNZ raken de nieren langzaam steeds meer beschadigd, toch worden de ziekteverschijnselen pas zichtbaar als ongeveer 75% van de nieren beschadigd is. Deze schade aan de nieren is onherstelbaar. Hoe vroeger u erbij bent, hoe meer u nog voor uw kat kunt doen.

De ziekteverschijnselen

Enkele aanwijzingen voor CNZ zijn: afvallen, meer drinken en plassen dan normaal (een natte kattenbak), verminderde eetlust, uitdroging, een dofte en vervilde vacht, meer slapen en minder wassen dan normaal, dofte ogen, vieze adem en zwakte. Het is lastig dat deze ziekteverschijnselen ook bij andere aandoeningen kunnen voorkomen. Wanneer u met uw huisdier met één of meerdere van deze ziekteverschijnselen bij de dierenarts komt, zal hij of zij vaak uitgebreid onderzoek doen om de achterliggende oorzaak te achterhalen.

De diagnose

De twee meest gebruikte onderzoeken om de diagnose CNZ te stellen zijn bloedonderzoek en urineonderzoek. Meestal worden deze tegelijkertijd gedaan.

Bij een kat met chronische nierziekte bevat het bloed meestal een verhoogde concentratie van twee stoffen: ureum en creatinine. Ook zal de urine te waterig zijn en eiwit bevatten. De dierenarts kan het nodig vinden om extra onderzoek te doen. Soms wordt de bloeddruk van de kat gemeten of wordt er een röntgenfoto of echo gemaakt van de buik van de kat.

Tegenwoordig wordt er steeds vaker gecontroleerd op problemen met de nieren, bijvoorbeeld vóór een operatie, of tijdens een zogenaamd seniorenconsult. Dit is zeker bij CNZ een goed idee. Ziekteverschijnselen zijn vaak pas zichtbaar als de nieren al voor een groot gedeelte beschadigd zijn. Hoe eerder de diagnose wordt gesteld, hoe sneller een behandeling gestart kan worden.

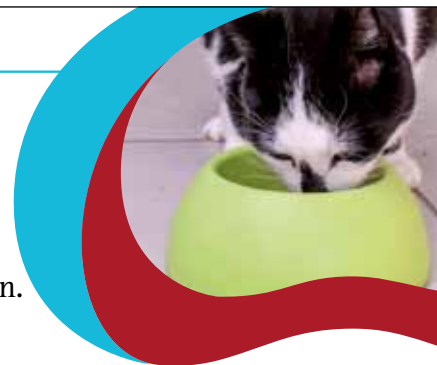
De diagnose CNZ is vaak moeilijk te stellen, zeker wanneer u er vroeg bij wilt zijn. Het in de gaten houden van het drinkgedrag en regelmatige controles kunnen u hierbij helpen. Het is een goede gewoonte om uw kat minstens één keer per jaar door uw dierenarts te laten controleren.

Hoe wordt chronische nierziekte behandeld?

In de meeste gevallen kan niet worden achterhaald waardoor chronische nierziekte precies is veroorzaakt. De schade aan de nieren is niet meer te herstellen, maar het is wel mogelijk om verdere schade te beperken. De behandeling zal er op gericht zijn verdere schade aan de nieren zoveel mogelijk te beperken en uw kat nog een lang en gelukkig leven te laten leiden.

Voldoende vochtinname

Katten met CNZ kunnen snel last krijgen van uitdrogingsverschijnselen. Het is erg belangrijk dat de kat altijd vers water kan drinken. Om te zorgen dat uw kat zoveel mogelijk drinkt kunt u meerdere bakjes water verspreid door het huis aanbieden, extra water aan het eten toevoegen, overstappen op natvoer of een speciaal drinkfonteinje voor katten neerzetten. Als dit niet voldoende is, kan samen met de dierenarts een infuus met vocht overwogen worden.

Een speciaal dieet

Een nierdieet bevat minder eiwit en fosfaat. Dit helpt verdere nierbeschadiging of ophoping van een teveel aan afvalstoffen in het bloed te voorkomen. Verder draagt een nierdieet bij aan de opname van voldoende calorieën, ondanks verminderde eetlust. Een nadeel van de nierdiëten is dat ze niet erg smakelijk zijn, waardoor veel katten weigeren om ze te eten.

Middelen die de hoeveelheid eiwit in de urine verminderen

Hoe meer eiwit er in de urine van uw kat aanwezig is, hoe sneller de nierfunctie achteruit gaat. U kunt met behulp van medicijnen hier wat aan doen. Het dagelijks behandelen van een kat kan een grote opgave zijn. Natuurlijk zijn er katten die een pil zo innemen, maar helaas zijn niet alle katten zo makkelijk. Vooral wanneer gedurende een lange periode iedere dag een medicijn moet worden toegediend, is het belangrijk dat dit zo eenvoudig mogelijk is. Om ervoor te zorgen dat een behandeling voor u en uw kat 'leuk' blijft, hebben steeds meer medicijnen een aangename smaak of worden in een smakelijke vloeistof aangeboden. In overleg met uw dierenarts kunt u kiezen uit twee middelen:

- Een nieuw medicijn betreft een zogenaamde angiotensine II receptor blocker (ARB). Dit medicijn geeft een vermindering van de hoeveelheid eiwit in de urine. Dit medicijn is vloeibaar en direct met een spuitje in de bek te geven. Als u het gemakkelijker vindt, kunt u het ook met of over het voer geven.
- Een ander middel dat de hoeveelheid eiwit in de urine kan verminderen is de zogenaamde ACE-remmer. Deze middelen zijn beschikbaar in pilvorm.

Wat kunt u zelf doen?

Het belangrijkste is dat u zich strikt aan de dieetvoorschriften van uw dierenarts houdt, zorgt voor voldoende vochtinname en dat u daarnaast de voorgeschreven medicijnen blijft geven. Het effect van deze middelen is vaak niet direct zichtbaar, toch kunnen ze het leven van uw kat verlengen en, wellicht nog belangrijker, ook de kwaliteit ervan behoorlijk doen toenemen.

Het vooruitzicht

Een kat met CNZ overlijdt (bijna) altijd als gevolg van deze aandoening. Met een goede behandeling kan uw kat nog enkele jaren een gelukkig leven hebben. De ene kat zal langer leven dan de andere. Dit is sterk afhankelijk van de ernst van de aandoening, de snelheid waarmee het verergert en het succes van de behandeling. Hoe eerder u erbij bent, des te meer u voor uw kat kunt betekenen.

Een kat met CNZ vraagt veel zorg en aandacht, toch kunt u samen met uw dierenarts ervoor zorgen dat uw kat nog een lang en leuk leven voor de boeg heeft!

Antibioticumgebruik is aan het veranderen!

Regelmatig hoort u in het nieuws dat ziekenhuizen te kampen hebben met de zogenaamde "resistente bacteriën". Tot nu toe lag de wetenschap altijd voor en was er een antibioticum dat deze bacteriën kon doden. De term resistent wil zeggen dat de bacterie een antibioticum kan weerstaan. Bij multiresistente bacteriën kunnen ze meerdere antibiotica weerstaan en bij volledig resistent is de bacterie ongevoelig voor welk antibioticum dan ook. Hiermee worden we teruggeworpen naar de middeleeuwen waarbij bacteriële infecties dood en verderf zaaiden onder mensen en dieren. Pas sinds de Tweede Wereldoorlog kennen we antibiotica. Het moge duidelijk zijn dat we met een wereldwijd probleem te maken hebben en dat is ook de reden dat politiek en wetenschap samen optrekken om dit probleem aan te pakken.

Waarom wordt een bacterie resistent?

Hier spelen veel factoren een rol waarbij onjuiste dosering en overmatig gebruik hele belangrijke factoren zijn. Vaak wordt gedacht dat dit vooral in de veehouderij speelt maar resistentie ontstaat ook bij mensen en gezelschapsdieren. Gezien het grote aantal dieren op een relatief klein oppervlak in de intensieve veehouderij, zullen antibiotica altijd nodig zijn maar misschien wel in mindere mate. Daar wordt nu heel hard aan gewerkt.

Wat merkt u ervan als gezelschapsdiereneigenaar?

Laten we hopen dat uw huisdier niet getroffen wordt door een onbehandelbare bacterie want dat loopt regelmatig niet goed af natuurlijk.

U kunt merken dat u ten gevolge van veranderende wetgeving te maken krijgt met een andere medicatie voor uw huisdier dan dat u tot nu toe gewend bent. Antibiotica worden nog minder snel ingezet dan voorheen. Verder wordt het gebruik van sommige antibiotica bij gezelschapsdieren verboden. Ook het mogen gebruiken van antibiotica is aan veel strengere regels onderworpen. Eerlijkheid gebied te zeggen dat een aantal van die strenge regels altijd al bestonden maar die werden nogal eens overtreden. Wetgeving en controle zijn stevig verscherpt en de regels worden steeds strakker gehanteerd. Het even afhaken van een antibioticumhoudend middel zonder tussenkomst van een dierenarts is bij de wet verboden.

Wat merkt uw huisdier ervan?

In principe niet veel, of uw dier nu een tablet met antibioticum a of b moet innemen maakt geen verschil. Wel kan het nu af en toe noodzakelijk zijn om een zogeheten "bacteriologisch onderzoek" (BO) te doen. Dit houdt in dat vocht of weefsel wordt afgenomen voor een "kweek". Bij deze kweek kijkt een laboratorium welke bacterie zich in het monster bevindt en voor welke antibiotica deze gevoelig is (gevoeligheidsbepaling). Uw dierenarts bekijkt vervolgens of de bacterie verantwoordelijk gehouden kan worden als oorzaak van de problemen en kiest het juiste antibioticum.

Zijn de nieuwe behandelingen kostenverhogend?

Door het kritische gebruik wordt er minder antibioticum gebruikt en wordt er sneller voor een "eenvoudiger" antibioticum gekozen wat kosten bespaart. Het BO werkt kostenverhogend maar kan door de uitslag wel weer kosten besparen. De verwachting is dat de kosten gemiddeld niet veel veranderen.

De toekomst

Laten we hopen dat alle maatregelen nog op tijd zijn en dat we voldoende antibacteriële middelen overhouden om mensen- en dierenlevens te kunnen blijven redden. Sterkliniek dierenartsen hebben een verantwoord antibioticumgebruik hoog in het vaandel staan en mocht u twijfelen over een juiste medicatie van uw huisdier schroom dan niet om met uw dierenarts te overleggen.

WEETJES

Kan gewoon water dodelijk zijn?

Ja dat kan! Het gebeurt ook met enige regelmaat. Bij de mens met opzet of door het drinken van alleen water bij verlies van veel zouten door bijvoorbeeld zweten en/of bij extreme inspanning. Bij de hond kan het voorkomen door de opname van veel water door spelen in het water of met een tuinsproeier waar steeds in gehapt wordt of door het apporteren van balletjes uit het water.

De oorzaak van het probleem ligt in een verstoring van het evenwicht van zouten in het lichaam en wel met name natrium. Indien het natriumgehalte van het lichaam te laag wordt dan heeft dit ernstige gevolgen evenals een te hoog gehalte overigens. De cellen in het lichaam zwellen op door het tekort aan zout en dit is levensbedreigend.

De verschijnselen zijn :

- Waggelende gang/omvallen
- Braken
- Zwakte en sufheid
- Bleke slijmvliezen
- Een opgeblazen buik
- Extreem kwijlen
- Wijde pupillen en starende blik
- Epilepsie aanvallen, krampen
- Dood

Heel dikwijls worden de verschijnselen geweten aan een vergiftiging van onbekende oorzaak of een ander ernstig probleem, aan watervergiftiging wordt zelden gedacht. De diagnose is te stellen door het meten van de zoutgehalten in het bloed.

Snel ingrijpen door een dierenarts is uiterst belangrijk anders zal een hond een watervergiftiging dikwijls niet overleven. Het geven van zout in de bek wordt afgeraden. Indien de hond zich verslikt loopt ook dit fataal af door longoedeem.

Afgelopen zomer werd Nederland opgeschrikt door de plotselinge dood van 2 honden die gespeeld hadden aan het Erkemederstrand welk voorval de landelijke dagbladen haalde. Later bleken de dieren aan een watervergiftiging overleden te zijn...

STERKLINIEK
dierenartsen

Colofon

Redactie

Drs. B.M.T. van den Brink-van Schie, dierenarts

Drs. B.J. Carrière, dierenarts

E-mail: info@sterkliniek.nl

De nieuwsbrief verschijnt 3 keer per jaar en is een uitgave van Sterkliniek Dierenartsen.

Schøldpäd

Na vier uur zwoegen en zweten op een Ikea kledingkast van mijn dochter hoefde ik alleen de drie deuren er nog maar in te hangen. "Ben je nou eindelijk klaar?" vroeg ze, geduldig als altijd. De middelste spiegeldeur ging prima. De twee buitenste deuren kreeg ik echter met geen mogelijkheid in de scharnieren. Zouden al die horrorverhalen over de Ikea dan toch waar zijn? Al snel zag ik mijn fout. De twee afdekklatten aan de buitenzijdes zaten verkeerd om. Rechts zat links en vice versa (vanwege de onduidelijke handleiding...). De hele kast moest weer uit elkaar. Tijd om me op te winden kreeg ik niet, want de diensttelefoon ging. Een vrouw aan de telefoon was ongerust over haar schildpad; ze zei dat er aan de achterkant iets roods uithing. Ik liet haar meteen naar de praktijk

komen. Eenmaal op de kliniek was ik blij dat we zo vlot afgesproken hadden. Een glanzende, rode slijmvlies ballon ter grootte van een forse pingpongbal hing er van achteren uit. Het zou een hele klus worden om dat weer door de 2 mm nauwe cloaca opening te krijgen! Ik herinnerde me echter mijn begintijd als koeiendokter waarbij ik vaak compleet naar buiten gesterpe koeienbaarmoeders weer terug de buik in moest krijgen na soms wel een uitputtende worsteling van half uur. Met goede moed begon ik dus aan de kleine versie van dit soort monsterklussen. De schildpad was gelukkig heel rustig en werkte zeker niet tegen. Met monniken geduld masseerde ik de bloeddorlopen darmbobbel kleiner en kleiner. Terwijl ik merkte dat ik grote, maar nog

onzichtbare resultaten boekte, vroeg de bezorgde eigenares verscheidene keren of ze niet toch beter naar Amsterdam konden gaan. Ik vroeg nog om een beetje geduld. Omdat alles spek- en spekglad was pakte ik er op een gegeven moment een gaasje bij en toen kreeg ik steeds meer grip. Het gevoel wanneer de darm weer terugglijdt op zijn plaats is bijna nergens mee te vergelijken: euforisch! Om te voorkomen dat de schildpad zijn ingewanden er weer per kerende post uit zou persen bracht ik een speciale (tabakszak-) hechting aan. Tevreden reed ik naar huis alwaar de volgende grote klus op me stond te wachten. Lastiger dan de schildpad behandeling kon het in elk geval niet worden.

Drs. L. Kamps, Sterkliniekdierenartsenhillegom.nl

Nieuws van Sterkliniek Dierenartsen

Al sinds de oprichting in 2005 kent Sterkliniek Dierenartsen een "verplichte dossiervorming" in haar kwaliteitseisen. Dit betekent dat iedere Sterkliniek dierenarts gehouden is een duidelijk en compleet dossier aan te leggen van iedere patiënt. Dit dossier is desgewenst door de cliënt met behulp van een dierpas 24/7 in te zien. Deze kwaliteitseis wordt strikt gecontroleerd door zowel externe inspectie (Lloyd's Register Quality Assurance) als door collega-dierenartsen van andere Sterklinieken. De gedegen patiëntenadministratie is ook bekend bij de Faculteit Diergeneeskunde welke door de minister aangewezen is om als onafhankelijke wetenschappelijke autoriteit informatie aan te leveren inzake schadelijke raskenmerken en erfelijke ziekten bij honden en katten. Dat is de reden dat de Faculteit Diergeneeskunde nu het onderzoek gaat baseren op deze betrouwbare administratie, natuurlijk volstrekt anoniem.

Wederom erkenning voor de kwaliteit van ons werk en daar zijn we best trots op. U als diereigenaar kunt er op rekenen dat we voorop zullen blijven lopen als het gaat om kennis, kunde en kwaliteit.

Proteq Dier & Zorg Verzekering, **de beste zorg voor uw hond of kat**

Verzeker uw hond of kat van de beste medische zorg met de Proteq Dier & Zorg Verzekering

De Proteq Dier & Zorg Verzekering is dé ongeval- en ziektekostenverzekering voor honden en katten.

Bereken uw premie op www.sterkliniek.nl

Proteq
Dier&Zorg

verzekerd met SNS REAAL